

EXKURZIA VO ŠVAJČIARSKU

DENNÍK ŠTUDENTA

Podvečer v nedeľu 20. marca sme sa stretli pri Bille, spokojne usadili, plní očakávaní sme boli pripravení na úmornú cestu. Dokopy nás šlo 20 žiakov, jedna štvrtáčka, päť tretiakov, päť druhákov a deväť prvákov. Prvá noc v autobuse bola nudná, lebo okrem mňa a vodičov nebol nikto hore. Pri prechode z Rakúska do Nemecka sme zažili klasickú pasovú kontrolu.

PONDELOK

Prvé miesto, ktoré sme navštívili vo Švajčiarsku, bola TECHNORAMA, kde boli fyzikálne pokusy v praxi. Takže všetko, čo tam bolo, tak sme si mohli vyskúšať. Niektorí si našli vodu, iní zase gravitáciu. Poobede sme sa vybrali do historického centra Zürichu, kde sme sa prešli po námestí a skončili sme na večeri v reštike.

UTOROK

Na ďalší deň sme sa hneď zrána boli pozrieť na mesto doslova z vtáčej perspektívy. Krásne bolo vidieť kostolíky a všetky budovy. Hneď potom sme sa presunuli pred univerzitu, kde sme sa dozvedeli, že najviac absolventov tejto vysokej školy získalo Nobelovu cenu.

Priamo z Zürichu sme sa vybrali našim autobusom ku Ženevskému jazeru, presnejšie k hradu Chillon. Nádherný a hlavne zachovalý hrad na brehu jazera Ženeva. Dozvedeli sme sa o literárnom diele Chillon-ský väzeň. Našli sme tam škriatka, ktorý kradol deti. Slnko svietilo a my sme nasadli zase o niečo múdrejší do prehriateho autobusu. Cesta do Ženevy začala...

Prvý bod programu bolo Múzeum Červeného kríža a Červeného polmesiaca... Múzeum plné informácií o vzniku a aj súčasných aktivitách ICRC a IFRC. Nasledovala fotka pred OSN.

Následne sme sa šli na francúzsku stranu napapať. Pani učiteľka nám dala pekne na výber, či chceme

normálnu stravu v reštike, alebo klasický McDonald's. Samozrejme sme skončili všetci v „mekáci“ (ešte aj s učiteľkami). Pán predavač sa tváril, že nevie po anglicky, ale nevyšlo mu to. Po najedení (nejedzte v McDonald's vo Francúzsku) sme sa pobrali na nákupy do hypermarketu... Večer konečne vytúžený spánok...

STREDA

Ráno sme nastúpili do autobusu a vycestovali do francúzskeho Chamonixu. Po príchode sme obdivovali nádherné vrchy Álp. Vysoké vrchy, na ktorých sa premávali lanovky, veď aj cena bola vysoká, škoda no... Zase sme sa najedli, minuli peniaze na magnetky a šli spokojní naspäť na ubytko.

ŠTVRTOK

Hlavný bod programu CERN. Konečne sme sa dočkali... nikto a hlavne nijako neotočil autobus a vystúpili sme pred recepciou. Najväčší „šok“ bol ten, že sme mali slovenskú sprievodkyňu. Hneď som vedel, že presne toto potrebujem, keďže neviem „spikovať“ po anglicky... Prvá zastávka bola pri už odstavenom, ale stále veľkolepom najstaršom a prvom urýchľovači na svete. Hneď potom sme sa premiestnili do teoretickej miestnosti (áno, znie to parádne... a bolo to ešte aj lepšie) dozvedeli sme sa, kto, kde a prečo založili CERN. Niečo nemalo z histórie a veľa zo súčasnosti. Ďalšia zastávka bola v obrovskej hale, kde sa testovali magnety, nie magnety na

chladničku, ale magnety na urýchľovač. Je tam toho mega veľa, čo sa musí pospájať, aby veci fungovali. Predposledná zastávka bola v IT-e centre, kde nám prednášajúci, mimochodom ďalší Slováč, ukázal, ako na seba všetko nadväzuje. Nasledovala názorná ukážka počítačov a veľa počítačov. Boli sme ohúrení... Posledná zastávka bola pri výstave rôznych zariadení, ktoré fungujú, alebo fungovali v CERN-e. A vtedy nám bolo všetkým jasné, že táto úžasná exkurzia končí... Nasadli sme na autobus a už len po ceste sme míňali peniaze... Zhmutie: Nádherný výlet spojený s mnohými odbornými exkurziami a vstupmi. Samozrejme, veľa nových zážitkov a priateľstiev... Čiže jedno veľké ĎAKUJEM pre pani učiteľku Škodyovú a samozrejme aj pre pani učiteľku Kokorudovú... hlavne, že to neotočili a vydržali...

PALI

POSTRACH
=
FYZIKA ???